

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.415 van 9 juli 2015
in de zaak A. 216.152/XIV-36.498**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sylvie Micholt
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Maria van Bourgondiëlaan 7B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 15 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 145.485 van 18 mei 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 19 juni 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijktdat verzoeker deschending van artikel 9 van het Verdrag inzake de rechten van het kind,aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november1991, niet heeft aangevoerd voor de Raad voorVreemdelingenbetwistingen. Hij vermag dit niet voor heteerst te doen in de graad vanadministratieve cassatie. Artikel 22bis, vierde lid, van de Grondwet is een algemene bepalingdie opzichzelf niet toepasbaar is zonder

dat verdere uitwerking of precisering ervan nodig is. Het proportionaliteitsbeginsel is als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst in het bestreden arrest op de rechtspraak van het EHRM die stelt dat bij een eerste vraag tot toelating tot verblijf, er geen inmenging in het gezinsleven is en stelt vervolgens dat “de gemachtigde het ‘familiale en persoonlijke belang’ van de verzoekende partij wel degelijk in overweging genomen heeft en heeft geoordeeld dat dit ondergeschikt is aan de vrijwaring van de openbare orde”, dat “uit het administratief dossier, noch uit het verzoekschrift blijkt dat er onoverkomelijke hinderpalen worden aangevoerd of vastgesteld kunnen worden voor het leiden van een gezinsleven in het land van herkomst of elders” en dat “een disproportionaliteit tussen de belangen van de verzoekende partij enerzijds, die er in se in bestaan om haar gezinsleven verder te zetten in België en de belangen van de Belgische staat in het kader van het beschermen van de openbare orde en openbare veiligheid anderzijds, [...] niet [blijkt] uit de bestreden beslissing”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aldus in antwoord op de door verzoeker ontwikkelde grieven diens verweer en stukken in het administratief dossier in zijn beoordeling betrokken, zonder zich daarbij in de plaats te stellen van het bestuur. Het bestreden arrest voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen en verzoeker maakt geen schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, aannemelijk. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negen juli tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams